

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การประเมินประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์ไทยโดยใช้ แนวทางการศึกษารวมกันระหว่างพารามตริก (Parametric) และ นอน-พารามตริก (Non-Parametric) ในภาวะวิกฤติการ ทางการเงิน ก่อน-หลัง ปี 2540 (Measuring Efficiency of Thai Commercial Banks Using Combined Parametric and Non-Parametric Frontier Approach: Pre- vs. Post-1997 Financial Crisis)
ชื่อผู้เขียน	นางลี ลี (Mrs. Li Li)
แผนกวิชา/คณะ	คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร. พรชัย ชุนจินดา
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การประเมินประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์ไทยในช่วงวิกฤติการทางการเงิน ก่อน-หลัง ปี 2540 ได้แบ่งระยะเวลาออกเป็น 3 ช่วงเหตุการณ์สำคัญดังนี้ ช่วงก่อนวิกฤติการทางการเงินระหว่างปี 2533 ถึง 2539 ช่วงที่เกิดวิกฤติการทางการเงินระหว่างปี 2540 ถึง 2543 และ ช่วงหลังวิกฤติการทางการเงินระหว่างปี 2544 ถึง 2548 ในการศึกษาี้ การประเมินผลด้านประสิทธิภาพจะถูกประเมินโดยการศึกษา 3 แนวทางด้วยกัน แบบพารามตริก (เพื่อประเมินผลด้าน cost and profit inefficiency โดยวิธี SFA: Stochastic Frontier Approach) แบบนอน-พารามตริก (ประเมินผลประสิทธิภาพโดยใช้ DEA: data envelopment analysis ในโมเดลแบบ CCR และ BCC และได้ใช้วิธีการแบบ FDH: free disposal hull ด้วย) และสุดท้าย แบบการรวมกันระหว่างพารามตริกและนอน-พารามตริก (การประเมินผลของ cost and profit inefficiency โดยใช้แนวทางรวมกันระหว่าง SFA และ DEA)

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพโดยเฉลี่ยหลังเกิดวิกฤติการทางการเงินอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าช่วงก่อนเกิดวิกฤติการณ์ทางการเงินโดยไม่ว่าจะใช้วิธีใดก็ตาม ทั้งนี้ผลการศึกษาโดยวิธีทาง “พารามตริก” ปรากฏว่า Profit Inefficiency โดยเฉลี่ย ประเมินผลได้ประมาณ 15%, 29% และ 21% ในช่วงภาวะก่อนเกิดวิกฤติ ภาวะที่เกิดวิกฤติ และ ภาวะหลังวิกฤติ ตามลำดับ ในส่วน Cost Inefficiency โดยเฉลี่ยประเมินผลได้ประมาณ 9%, 10% และ 16% ในช่วงภาวะก่อนวิกฤติ ภาวะที่เกิดวิกฤติ และ ภาวะหลังเกิดเหตุการณ์วิกฤติ ตามลำดับ ส่วนผลการศึกษาโดยวิธีทาง “นอน-พารามตริก” แสดงให้เห็นว่า CCR Efficiency โดยเฉลี่ย

ประเมินผลได้ประมาณ 93%, 77% และ 92% ในช่วงภาวะก่อนวิกฤติ ภาวะที่เกิดวิกฤติ และ ภาวะหลังเกิดวิกฤติ ตามลำดับ ในส่วน BCC Efficiency โดยเฉลี่ย ประเมินผลได้ประมาณ 97%, 92% และ 96% ในช่วงภาวะก่อนวิกฤติ ภาวะที่เกิดวิกฤติ และภาวะหลังเกิดวิกฤติ ตามลำดับ

สุดท้าย ผลการศึกษาโดยวิธี “การรวมกันระหว่างพารามตริกและนอน-พารามตริก” ปรากฏว่า Profit Inefficiency โดยเฉลี่ย ประเมินผลได้ประมาณ 15%, 29% และ 21% ในช่วงภาวะก่อนวิกฤติ ภาวะที่เกิดวิกฤติ และภาวะหลังวิกฤติ ตามลำดับ

ในส่วน Cost Inefficiency โดยเฉลี่ย ประเมินผลได้ประมาณ 8%, 10% และ 16% ในช่วงภาวะก่อนวิกฤติ ภาวะที่เกิดวิกฤติ และภาวะหลังวิกฤติ ตามลำดับ

โดยสรุป ผลการศึกษาโดยการใช้วิธีทาง “พารามตริก” และ วิธี “การรวมกันระหว่างพารามตริกและนอน-พารามตริก” บ่งชี้ว่า ประสิทธิภาพโดยเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ไทยในช่วงหลังวิกฤติการทางการเงินอยู่ในระดับที่ต่ำกว่ามาก เมื่อเทียบกับช่วงระยะเวลาก่อนเกิดวิกฤติ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง efficiency scores กับปัจจัยอื่น ๆ มีผลต่อการอธิบายการแปรผันของ efficiency scores ระหว่างธนาคารและช่วงระยะเวลา ดังนั้น จะพบว่ามีปัจจัยจำนวนมากที่มีความสัมพันธ์เป็นนัยสำคัญกับ efficiency scores ของธนาคารพาณิชย์ไทย

ดังเช่น Foreign ownership มีผลกระทบในเชิงลบต่อประสิทธิภาพของ DEA Efficiency ในขณะที่ อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประจำปีแท้จริง มีผลในเชิงบวกต่อ Profit Efficiency และ DEA Efficiency นอกจากนี้ อัตราเงินเฟ้อประจำปีจะมีผลในเชิงบวกต่อ Profit Efficiency แต่จะมีผลในเชิงลบต่อ DEA Efficiency จะเห็นได้ว่า ธนาคารขนาดใหญ่และขนาดกลางมีระดับ efficiency ที่สูงกว่าธนาคารขนาดเล็ก ประกอบกับ ระยะเวลาในการดำเนินงานของธนาคารและอัตราส่วนของเงินฝากต่อหนี้สินรวมจะมีผลในเชิงบวกต่อ Cost Efficiency ด้วย

ถ้าพิจารณาในด้านความเสี่ยงของเงินทุน (capital risk) จะเห็นว่า อัตราส่วนทุนหุ้นต่อสินทรัพย์รวม จะมีผลในเชิงบวกต่อ Cost และ DEA efficiency ในส่วน ของความเสี่ยงด้านการตลาด (market risk) อัตราส่วนของรายได้ที่ไม่ได้มาจากดอกเบี้ยต่อรายได้ ที่มาจากดอกเบี้ยจะมีผลในเชิงบวกต่อ DEA Efficiency แต่จะมีผลในเชิงลบต่อ Cost Efficiency ในส่วน ของความเสี่ยงจากสภาพคล่องที่ประเมินจากเงินกู้ต่อเงินฝากนั้นจะมีผลในเชิง บวกต่อ Cost Efficiency และ DEA efficiency นอกจากนี้ cost efficiency scores ของ ธนาคารที่รัฐเป็นผู้ถือหุ้นจะต่ำกว่าธนาคารเอกชน และสุดท้าย ในด้านความเสี่ยงของสินเชื่อ จะ เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) ของอัตราส่วนเงินสำรองเพื่อหนี้สูญ ต่อเงินกู้ ไม่มีนัยสำคัญ ต่อประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์ไทย